

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1261/2010**z dnia 22 grudnia 2010 r.****nakładające tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz niektórych sztab ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 12,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 1 kwietnia 2010 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (2) („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie postępowania antysubsydyjnego („postępowanie AS”) w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych sztab ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii („Indie” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) W tym samym dniu Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (3) („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych sztab ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii i wszczęła odrębne dochodzenie („postępowanie AD”).
- (3) Postępowanie AS zostało wszczęte w następstwie skargi złożonej w dniu 15 lutego 2010 r. przez Europejską Konfederację Przemysłu Żelaznego i Stalowego („Eurofer”) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących większą część, w tym przypadku ponad 25 %, łącznej unijnej produkcji sztab ze stali nierdzewnej. Wspomniana skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na subsydiowanie wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające do wszczęcia postępowania.
- (4) Przed wszczęciem postępowania i zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła władze publiczne Indii o otrzymaniu odpowiednio udokumentowanej skargi zawierającej zarzut, iż subsydiowany przywóz niektórych sztab ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Władze publiczne Indii zostały zaproszone do konsultacji mającej na celu wyjaśnienie sytuacji

w odniesieniu do treści skargi oraz w celu osiągnięcia wspólnie uzgodnionego rozwiązania. W tym przypadku nie zdołano ustalić wspólnego rozwiązania.

1.2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (5) Komisja oficjalnie zawiadomiła wnoszących skargę producentów unijnych, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących, importerów, zainteresowanych użytkowników, a także władze Indii, o wszczęciu postępowania. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

- (6) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

1.2.1. Kontrola wyrwykowa producentów eksportujących w Indiach

- (7) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w Indiach w zawiadomieniu o wszczęciu uwzględniono możliwość przeprowadzenia kontroli wyrwykowej w celu stwierdzenia subsydiowania zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.
- (8) Aby Komisja mogła ustalić, czy potrzebna jest kontrola wyrwykowa, i w razie potrzeby dokonać doboru próby, producentów eksportujących w Indiach wezwano do zgłoszenia się w ciągu 15 dni od daty wszczęcia dochodzenia oraz do podania podstawowych informacji dotyczących wielkości sprzedaży eksportowej i krajowej, dokładnego opisanie ich działalności w zakresie wytwarzania produktu objętego postępowaniem oraz podania nazw i zakresu działalności wszystkich przedsiębiorstw z nimi powiązanych uczestniczących w produkcji lub sprzedaży produktu objętego postępowaniem w okresie od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r.
- (9) Przy wyborze próby reprezentatywnej skonsultowano się również z właściwymi organami władzy w Indiach.
- (10) W sumie 22 producentów eksportujących, w tym grupy przedsiębiorstw powiązanych w Indiach, przedstawiło, w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu, wymagane informacje i zgodziło się na włączenie ich do próby. Dwadzieścia spośród współpracujących przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw eksportujących zgłosiło wywóz do Unii produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. Próbę wybrano zatem na podstawie informacji przedłożonych przez wspomnianych 20 producentów eksportujących lub grupy producentów eksportujących.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.⁽²⁾ Dz.U. C 87 z 1.4.2010, s. 17.⁽³⁾ Dz.U. C 87 A z 1.4.2010, s. 1.

(11) Producenci eksportujący, którzy nie zgłosili się we wspomnianym terminie lub nie przedstawili wymaganych informacji we wskazanym terminie, zostali uznani za niewspółpracujących w dochodzeniu. Jak wynika z porównania między danymi Eurostatu, dotyczącymi przywozu a wielkością wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem zgłoszoną w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem przez 20 współpracujących przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw dokonujących wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem, producenci eksportujący z Indii współpracowali w bardzo dużym stopniu.

1.2.2. Dobór próby współpracujących przedsiębiorstw w Indiach

(12) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, jaką można rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Dobrana próba składała się z dwóch pojedynczych przedsiębiorstw i jednej grupy składającej się z czterech przedsiębiorstw powiązanych, reprezentujących łącznie ponad 63 % całkowitej wielkości wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem.

1.2.3. Indywidualne badanie przedsiębiorstw niewłączonych do próby

(13) Jeden producent eksportujący, który nie został włączony do próby z powodu niespełnienia kryteriów ustanowionych w art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, złożył wniosek o indywidualne ustalenie marginesu subsydiowania zgodnie z art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(14) Jak wspomniano w motywie 12, próba została ograniczona do rozsądnej liczby przedsiębiorstw, które można było objąć dochodzeniem w dostępnym czasie. Przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem dla celów dochodzenia w sprawie subsydiowania wymienione są poniżej w motywie 22. Ze względu na liczbę wizyt weryfikacyjnych, które trzeba by było przeprowadzić na terenie tych przedsiębiorstw, uznano, że indywidualne badanie byłoby nadmierne uciążliwe i uniemożliwiłoby zakończenie dochodzenia w odpowiednim czasie.

(15) Postanowiono zatem tymczasowo, że wniosek o indywidualne badanie nie może zostać przyjęty.

1.2.4. Kontrola wyrwykowa producentów unijnych

(16) Ze względu na dużą liczbę producentów unijnych w zawiadomieniu o wszczęciu w uwzględniono możliwość zastosowania kontroli wyrwykowej w celu ustalenia szkody zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

(17) Z wyjątkiem ośmiu skarżących nie zgłosili się żadni inni producenci i nie przedłożyli podstawowych informacji o swojej działalności związanej z produktem objętym postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu. Spośród tych ośmiu przedsiębiorstw dobrano próbę składającą się

z czterech przedsiębiorstw, na podstawie reprezentatywności ich wielkości sprzedaży, różnych typów ich produktów oraz rozmieszczenia tych przedsiębiorstw w Unii. Przy wyborze próby skonsultowano się również ze skarżącym i z producentami.

(18) Czterej objęci próbą producenci unijni wytwarzali łącznie 62 % łącznej produkcji przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem.

1.2.5. Kontrola wyrwykowa importerów

(19) Ze względu na dużą liczbę importerów wskazanych w skardze, w zawiadomieniu o wszczęciu uwzględniono możliwość zastosowania kontroli wyrwykowej odnośnie do importerów zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego. Czterech importerów przedstawiło, w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu, wymagane informacje i zgodziło się na włączenie ich do próby. Ze względu na małą liczbę importerów, którzy się zgłosili, zdecydowano o niestosowaniu kontroli wyrwykowej.

(20) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Wysłano zatem kwestionariusze do władz publicznych Indii, objętych próbą producentów eksportujących w Indiach, objętych próbą producentów unijnych, czterech importerów w Unii, którzy zgłosili w ramach kontroli wyrwykowej, oraz do wszystkich użytkowników zainteresowanych dochodzeniem.

(21) Otrzymano odpowiedzi od władz publicznych Indii, objętych próbą producentów eksportujących, producenta eksportującego, który wnioskował o indywidualne badanie, objętych próbą producentów w Unii oraz od jednego importera. Nie otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od użytkowników ani od jakichkolwiek innej strony zainteresowanej postępowaniem. Ponadto znaczna część producentów unijnych dostarczyła ogólne dane wymagane do celów analizy szkody.

(22) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje przedłożone przez zainteresowane strony i uznane za niezbędne do wstępnego stwierdzenia subsydiowania, ustalenia wynikającej z niego szkody oraz oceny interesu Unii. Przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w siedzibie władz publicznych Indii w Delhi, władz publicznych stanu Maharashtra w Bombaju, regionalnej siedzibie władz publicznych Indii w Bombaju oraz w następujących przedsiębiorstwach:

producenci w Unii

- Aceros Inoxidables Olarra SA, Hiszpania, oraz powiązane przedsiębiorstwa handlowe,
- Rodaciai SPA, Włochy, oraz powiązane przedsiębiorstwa handlowe,
- Roldan SA, Hiszpania, oraz powiązane przedsiębiorstwa handlowe,
- Ugitech France SA, Francja, oraz powiązane przedsiębiorstwa handlowe,

producenci eksportujący w Indiach

— Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane, Maharashtra,

— Chandan Steel Ltd., Bombaj, Maharashtra,

grupa Venus:

— Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Bombaj, Maharashtra,

— Precision Metals, Bombaj, Maharashtra,

— Hindustan Inox Ltd., Bombaj, Maharashtra,

— Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd, Bombaj, Maharashtra.

1.3. Okres objęty dochodzeniem

- (23) Dochodzenie w sprawie subsydiowania i szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od 2007 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (24) Produktem objętym postępowaniem są sztaby i pręty ze stali nierdzewnej, nieobrobione więcej niż gięte na zimno lub wykończone na zimno, inne niż sztaby i pręty o okrągłym przekroju poprzecznym o średnicy nie mniejszej niż 80 mm, pochodzące z Indii („produkt objęty postępowaniem”), obecnie objęte kodami CN 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 oraz 7222 20 89.

2.2. Produkt podobny

- (25) W dochodzeniu ustalono, że produkty wytwarzane i sprzedawane na rynku krajowym w Indiach, które są objęte niniejszym dochodzeniem, mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz zastosowania jak produkty wywożone z Indii na rynek unijny. Podobnie, produkty wytwarzane przez przemysł unijny oraz sprzedawane na rynku unijnym mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz zastosowania w porównaniu z produktami wywozonymi do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie. Produkty te uznaje się zatem tymczasowo za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. Wprowadzenie

- (26) Na podstawie informacji zawartych w skardze i w oparciu o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji objęto dochodzeniem następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są subsydiowane:

- a) program „Duty Entitlement Passbook”;
- b) program „Advance Authorisation”;
- c) program „Export Promotion Capital Goods”;
- d) program „Export Oriented Units”;
- e) program „Export Credit”.

- (27) Programy a)–d) wymienione powyżej opierają się na Ustawie o handlu zagranicznym (rozwój i regulacja) („Foreign Trade (Development and Regulation) Act”) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie dnia 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się władze publiczne Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („Polityka handlu zagranicznego”), które ministerstwo handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dwa dokumenty „Foreign Trade Policy” mają znaczenie dla OD dotyczącego niniejszego dochodzenia, tj. „FT-policy 04-09” oraz „FT-policy 09-14”. Ponadto władze publiczne Indii w „Podręczniku procedur, tom I” (Handbook of Procedures, Volume I, „HOP I 04-09” i „HOP I 09-14”) przedstawiły również procedury, które regulują postanowienia „FT-policy 04-09” i „FT-policy 09-14”. „Podręcznik procedur” jest również regularnie aktualizowany.

- (28) Program kredytowania wywozu (Export Credit Scheme) wymieniony wyżej pod lit. e) jest oparty na sekcjach 21 i 35A indyjskiej Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Bankowi Rezerw Indii (Reserve Bank of India, „RBI”) na kierowanie działalnością banków komercyjnych w dziedzinie kredytów eksportowych.

3.2. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPB”)

a) Podstawa prawna

- (29) Szczegółowy opis DEPB zawarto w rozdziale 4.3 „FT-policy 04-09” i „FT-policy 09-14” oraz w rozdziale 4 „HOP I 04-09” i „HOP I 09-14”.

b) Kwalifikowalność

- (30) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

c) Stosowanie DEPB w praktyce

- (31) Eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu w ramach DEPB kredytów, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Stawki DEPB zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości produktów, w tym dla produktu objętego postępowaniem. Stawki DEPB ustalono w oparciu o standardowe normy nakładów i wyników („SION”) uwzględniające domniemaną część przywozu w nakładach na wywożony produkt oraz wartość należności celnych za ten domniemany przywóz, niezależnie od tego, czy cła przywozowe zostały rzeczywiście zapłacone czy nie.

- (32) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. W momencie dokonywania transakcji wywozowej eksporter musi przedłożyć władzom indyjskim oświadczenie o dokonywaniu wywozu w ramach programu DEPB. Aby towary mogły zostać wywiezione, indyjskie organy celne wydają w trakcie wysyłki wywozowy dokument przewozowy. Dokument ten wskazuje między innymi kwotę kredytu w ramach DEPB, jaki ma zostać przyznany danej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter zna wysokość korzyści, jakie uzyska. Po wystawieniu wywozowego dokumentu przewozowego przez organy celne władze publiczne Indii nie mogą odmówić przyznania kredytu w ramach DEPB.
- (33) Stwierdzono, że zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kredyty w ramach DEPB mogą być księgowane zgodnie z zasadą memoriałową jako przychód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego, po wywiązaniu się z zobowiązania wywozowego. Środki te mogą być przeznaczone na zapłatę ceł związanych z późniejszym przywozem jakichkolwiek towarów, z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych i towarów, w stosunku do których istnieją ograniczenia przywozowe. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystywane do innych celów. Kredyty w ramach DEPB są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 12 miesięcy od daty wydania.
- (34) Wnioski o przyznanie kredytu DEPB są składane w formie elektronicznej i mogą obejmować nieograniczoną liczbę transakcji wywozowych. Nie istnieją *de facto* ściśle określone terminy składania wniosków o przyznanie kredytu w ramach DEPB. System elektroniczny używany do zarządzania programem DEPB nie wyklucza automatycznie transakcji wywozowych przekraczających termin składania wniosków wspomniany w rozdziale 4.47 HOP I 04-09 i 09-14. Ponadto, jak zostało to wyraźnie określone w rozdziale 9.3 HOP I 04-09 i 09-14, wnioski, które wpłynęły po upływie terminu składania wniosków, mogą nadal być rozpatrywane pod warunkiem uiszczenia niewielkiej opłaty karnej (tj. 10 % wartości kredytu).
- (35) Ustalono, że dwa objęte próbą przedsiębiorstwa, Chandan Steel oraz przedsiębiorstwa grupy Venus, korzystały z powyższego programu w OD.
- d) *Wnioski dotyczące DEPB*
- (36) W ramach DEPB zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt udzielany w ramach DEPB stanowi wkład finansowy władz publicznych Indii, ponieważ zostanie ostatecznie wykorzystany na wyrównanie przywozowych opłat celnych, tym samym zmniejszając przychody władz publicznych Indii uzyskiwane z tytułu cła, które byłoby należne w przeciwnym przypadku. Ponadto kredyty w ramach DEPB przynoszą korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.
- (37) Poza tym korzyści w ramach DEPB są uwarunkowane prawnie wynikami wywozu i tym samym są uważane za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (38) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1) lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie jest zgodny z przepisami określonymi w załączniku I lit. i), w załączniku II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) i w załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. W szczególności eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje żaden system lub procedura służąca ustaleniu ilości komponentów wykorzystanych w procesie produkcji wywożonego produktu lub stwierdzeniu nadwyżki zaistniałych opłat przywozowych w rozumieniu załącznika I lit. i) oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Wreszcie eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPB niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu gotowych produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, które można było użyć jako komponenty w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPB.
- e) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (39) Zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została wyliczona w kategoriach korzyści dla odbiorcy, których istnienie stwierdzono w okresie objętym dochodzeniem. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu władze publiczne Indii ponoszą odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią eksportowy dokument przewozowy, określający między innymi wysokość kredytu przyznanego w ramach DEPB w odniesieniu do tej konkretnej transakcji wywozowej, władze publiczne Indii nie mogą już decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego za właściwe uznaje się dokonanie wyceny korzyści z DEPB jako sumy kredytów przyznaných na transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w OD.
- (40) W przypadkach uzasadnionych roszczeń niezbędne opłaty poniesione na rzecz uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwoty subsydiów wyrażone

w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona do łącznej wartości obrotów z wywozu w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.

- (41) Stopa subsydiowania w OD dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem, ustalona w odniesieniu do tego programu, wynosi od 1,5 % do 3,4 %.

3.3. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

a) Podstawa prawna

- (42) Szczegółowy opis programu zawarto w pkt 4.1.1–4.1.14 dokumentu „FT-policy 04-09” i „FT-policy 2009-2014” oraz w rozdziałach 4.1–4.30 dokumentu „HOP I 2004-2009” i „HOP I 2009-2014”.

b) Kwalifikowalność

- (43) Program AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo poniżej w motywie 44. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z wytwórcami pomocniczymi kwalifikują się do programu AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do podprogramów AAS w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do udziału w AAS z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w pkt 8.2 „FT-policy 2004-2009”, tacy jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz (*export oriented unit*, „EOU”), kwalifikują się do udziału w podprogramie AAS w odniesieniu do kategorii „uznane za wywóz”. Wreszcie dostawcom pośrednim dla producentów eksportujących przysługują świadczenia na kategorii „uznane za wywóz” w ramach podprogramów „Advance Release Order” („ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

c) Stosowanie AAS w praktyce

- (44) Program AAS stosuje się do:
- (i) wywozu fizycznego: jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz komponentów do produkcji określonego wyrobu przeznaczonego do wywozu. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony do wywozu musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczonego do wywozu;
  - (ii) zapotrzebowania rocznego: takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym do wywozu, ale

z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz pozwolenia może – do pewnej wartości progowej ustalonej na podstawie jego wyników wywozu z poprzednich okresów – sprowadzać bezcłowo wszelkie komponenty, jakie zostaną wykorzystane do produkcji wszelkich artykułów wchodzących w skład takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie otrzymanego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;

- (iii) dostaw pośrednich: ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza produkować pojedynczy produkt eksportowy i podzielić proces produkcji. Producent eksportujący, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;

- (iv) kategorii „uznanych za wywóz”: ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz komponentów do produkcji, które wymagane są przy produkcji towarów sprzedawanych jako „uznane za wywóz” kategoriom klientów wymienionych w ust. 8.2 lit. b)–f), lit. g), i) oraz j) dokumentu „FT-policy 04-09”. Według władz publicznych Indii sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawanych jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do jednostek zorientowanych na wywóz („EOU”) lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”);

- (v) programu „Advance Release Order” („ARO”): posiadacz zezwolenia AAS zamierzający sprowadzać materiały do produkcji ze źródeł w swoim kraju zamiast przywozu bezpośredniego ma możliwość nabycia ich z użyciem ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do korzystania ze świadczeń z tytułu kategorii uznanych za wywóz zgodnie z pkt 8.3 dokumentu „FT-policy 04-09” (czyli z AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, premii eksportowej za uznany wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO cła i podatki refundowane są dostawcy zamiast eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do komponentów ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;

- (vi) krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej): podprogram ten, podobnie jak ten wymieniony wyżej, obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie zatwierdzone przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z ust. 8.3 dokumentu „FT-policy 04-09” (tj. do AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, premii eksportowej za uznany wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).
- (45) Dwa przedsiębiorstwa uzyskały zwolnienia w ramach AAS związane z produktem objętym postępowaniem w OD. Przedsiębiorstwa te skorzystały z jednego z podprogramów, tj. z AAS na wywóz fizyczny. W związku z tym nie jest potrzebne ustalenie konieczności zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych, niewykorzystanych podprogramów.
- (46) W celu umożliwienia przeprowadzenia kontroli przez władze Indii posiadacz zezwolenia w ramach programu AAS jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej zużycia i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju” we wskazanym formacie (rozdziały 4.26, 4.30 i załącznik 23 do „HOP I 04-09” i „HOP I 09-14”), czyli rejestru rzeczywistego zużycia. Rejestr ten musi podlegać weryfikacji przez zewnętrznego biegłego rewidenta/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem.
- (47) W odniesieniu do podprogramu, z którego korzystały przedsiębiorstwa objęte postępowaniem w OD, tj. wywozu fizycznego, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez władze publiczne Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach AAS ustalają władze publiczne Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników („SION”), obejmujących większość produktów, w tym produkt objęty postępowaniem.
- (48) Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia odpowiedniego produktu przeznaczonego na wywóz. Obowiązek wywózowy musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia (24 miesiące z możliwością dwukrotnego przedłużenia każdorazowo o 6 miesięcy).
- (49) W dochodzeniu ustalono, że określone przez władze Indii wymogi dotyczące kontroli albo nie były respektowane, albo nie zostały jeszcze sprawdzone w praktyce.
- (50) Jedno z przedsiębiorstw objętych dochodzeniem nie prowadziło systemu umożliwiającego sprawdzenie, które komponenty i w jakiej ilości zostały zużyte w toku produkcji produktu przeznaczonego na wywóz, jak przewidziano to w dokumencie „FT-policy” (załącznik 23) oraz zgodnie z pkt 4 części II załącznika II do rozporządzenia podstawowego. W rzeczywistości nie prowadzono bowiem ewidencji rzeczywistego zużycia. Zmiany w zarządzaniu polityką handlu zagranicznego 2004–2009, które weszły w życie jesienią 2005 r. (obowiązkowe przesyłanie rejestru zużycia władzom Indii w ramach procedury realizacji pozwoleń), nie zostały jeszcze zastosowane w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa. Dlatego też na tym etapie niemożliwe było sprawdzenie faktycznego wdrożenia tego przepisu.
- (51) Jeżeli chodzi o drugie przedsiębiorstwo, prowadziło ono pewną ewidencję produkcji i zużycia. Nie był jednak dostępny rejestr zużycia w OD, w związku z czym niemożliwa była weryfikacja między innymi zapisów dotyczących zużycia w celu ustalenia, które komponenty i w jakiej ilości były zużyte do produkcji wywożonego produktu, zgodnie z „FT-policy” (załącznik 23). Jeżeli chodzi o wymagania dotyczące weryfikacji, o których mowa w motywie 46 powyżej, przedsiębiorstwo nie prowadziło ewidencji w zakresie sposobu, w jakim odbywała się weryfikacja. Nie było planu audytu ani żadnych dodatkowych materiałów dotyczących przeprowadzonego audytu (np. sprawozdania z audytu), nie zachowano też żadnych informacji dotyczących stosowanej metodologii i szczególnych wymogów potrzebnych do wykonania tak dokładnej pracy, wymagającej szczegółowej wiedzy technicznej na temat procesów produkcyjnych. Podsumowując, uznaje się, że eksporter objęty dochodzeniem nie był w stanie wykazać, że odpowiednie postanowienia dokumentu „FT-policy” zostały spełnione.
- d) *Wnioski dotyczące AAS*
- (52) Zwolnienie z ceł przywózowych stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. finansowy wkład władz publicznych Indii, które przyznały korzyści eksporterom objętym dochodzeniem.
- (53) Dodatkowo program „AAS – wywóz fizyczny” jest niewątpliwie prawnie uzależniony od wyników wywozu i w związku z tym powinien być uznany za szczególnie i stanowić podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tych programów.

- (54) Podprogramu zastosowanego w aktualnie rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Władze publiczne Indii nie zastosowały skutecznie systemu ani procedury kontroli w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty były zużyte do wytworzenia produktu wywożonego (część II pkt 4 w załączniku II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze – część II pkt 2 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego). Uznaje się również, że same normy SION dotyczące produktu objętego postępowaniem nie były wystarczające precyzyjne i nie mogą same w sobie być uznane za system weryfikacji rzeczywistego zużycia, ponieważ struktura tych standardowych norm nie pozwala władzom publicznym Indii zweryfikować z dostateczną dokładnością, jaka wartość komponentów została zużyta w produkcji przeznaczony do wywozu. Władze publiczne Indii nie przeprowadziły również dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanej ilości takich komponentów, mimo że badanie takie zwykle powinno być dokonane w przypadku braku skutecznego systemu kontroli (część II pkt 5 w załączniku II oraz część II pkt 3 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego).
- (55) Wymieniony podprogram stanowi zatem podstawę dla środków wyrównawczych.
- e) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (56) Przy braku dopuszczalnych systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki produkcji czy systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze korzyść stanowiąca podstawę środków wyrównawczych to umorzenie całkowitych przywózowych należności celnych, zwykle należnych przy przywozie komponentów. W związku z powyższym należy zauważyć, że w rozporządzeniu podstawowym przewiduje się nie tylko objęcie wyrównaniem „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego nadmierne umorzenie należności celnych podlega wyrównaniu wyłącznie pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. Warunki te nie były jednak spełnione w niniejszym przypadku. Zatem, jeżeli nie zostanie wykazany odpowiedni poziom monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów ceł zwrotnych, natomiast zastosowanie ma zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (dochód utracony), a nie jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Jak podano w części II załącznika II oraz w części II załącznika III do rozporządzenia podstawowego, obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie należy do organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczającego dowodu pozwalającego odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji.
- (57) Kwota subsydium dla przedsiębiorstw, które korzystały z AAS, została obliczona na podstawie utraconych ceł przywózowych (cło podstawowe i szczególne cło dodatkowe) za materiały przywożone w ramach podprogramu w OD (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadku uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty, niezbędne w celu uzyskania subsydium, zostały odjęte od kwoty subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wielkość subsydium została przydzielona do obrotów z dokonanego wywozu produktu objętego postępowaniem w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium zależy od wyników wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.
- (58) Stopa subsydiowania w OD dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem, ustalona w odniesieniu do tego programu, wynosi odpowiednio 0,8 % i 1,5 %.
- 3.4. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCG”)**
- (59) W dochodzeniu ustalono, że dwa objęte próbą przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw korzystały z powyższego programu w OD. Stwierdzono jednak, że otrzymane przez te przedsiębiorstwa zachęty były nieznaczne. Ustalono zatem, że nie jest niezbędne dalsze badanie, czy program ten wymaga stosowania środków wyrównawczych.
- 3.5. Program „Export Oriented Units” („EOU”)**
- (60) Stwierdzono, że jedno z objętych próbą przedsiębiorstw miało status jednostki zorientowanej na eksport (EOU) i otrzymywało subsydia w OD.
- a) *Podstawa prawna*
- (61) Szczegółowy opis programu EOU zawarto w rozdziale 6 „FT-policy 04-09” i „FT-policy 09-14” oraz w rozdziale 6 „HOP I 04-09” i „HOP I 09-14”.
- b) *Kwalifikowalność*
- (62) Z wyjątkiem przedsiębiorstw zajmujących się wyłącznie handlem wszystkie przedsiębiorstwa, które z zasady podejmują się wywozu całej swojej produkcji towarów lub usług, mogą zostać objęte programem EOU. Przedsiębiorstwa działające w sektorze przemysłowym muszą natomiast przekraczać próg minimum inwestycji w środki trwałe, ażeby zakwalifikować się do programu EOU.
- c) *Stosowanie programu w praktyce*
- (63) Jednostki zorientowane na wywóz mogą mieć siedziby i prowadzić działalność na całym terytorium Indii.

- (64) Wniosek o nadanie statusu EOU musi zawierać szczególne informacje na najbliższe pięć lat, dotyczące między innymi planowanej wielkości produkcji, przewidywanej wartości wywozu, zapotrzebowania przywózowego oraz zapotrzebowania lokalnego. W przypadku gdy władze zaakceptują wniosek przedsiębiorstwa, jest ono informowane o warunkach związanych z powyższym zezwoleniem. Umowa dotycząca przyznania przedsiębiorstwu statusu EOU jest ważna przez pięć lat. Umowę tę można przedłużać na kolejne okresy.
- (65) Najważniejszym zobowiązaniem EOU określonym w dokumencie „FT-policy 2004-2009” i „FT-policy 2004-2014” jest uzyskanie przychodów netto w wymianie międzynarodowej („NFE”), co oznacza, że w określonym okresie odniesienia (5 lat) całkowita wartość wywozu musi być wyższa niż całkowita wartość towarów przywożonych.
- (66) Jednostki zorientowane na wywóz mają prawo do następujących ulg:
- (i) zwolnienie z ceł przywózowych na wszystkie rodzaje towarów (włącznie z dobrami inwestycyjnymi, surowcami i towarami konsumpcyjnymi) niezbędnych do produkcji, przetwarzania lub w związku z nimi;
  - (ii) zwolnienie z podatku akcyzowego na towary nabyte ze źródeł lokalnych;
  - (iii) zwrot centralnego podatku od sprzedaży towarów nabywanych ze źródeł lokalnych;
  - (iv) pozwolenie na sprzedaż na rynku krajowym części wyprodukowanych wyrobów do wysokości 50 % wartości wywozu FOB, po warunkiem osiągnięcia dodatknych przychodów netto w wymianie międzynarodowej po opłaceniu należności ulgowych, tj. podatków akcyzowych od produktów gotowych;
  - (v) częściowy zwrot podatku zapłaconego od paliwa nabytego od krajowych przedsiębiorstw naftowych;
  - (vi) zwolnienie z należnego podatku dochodowego od zysków ze sprzedaży eksportowej na okres 10 lat, począwszy od daty rozpoczęcia działalności, zgodnie z sekcją 10B Ustawy o podatku dochodowym.
- (67) Jednostki działające według tych programów objęte są nadzorem urzędników celnych.
- (68) Jednostki te są prawnie zobowiązane do prowadzenia rzetelnego rejestru wszystkich transakcji przywózowych, zużycia i wykorzystania wszystkich przywożonych materiałów oraz wszystkich zrealizowanych transakcji wywózowych, zgodnie z właściwym punktem HOP I 2009-2014. Dokumenty te należy dostarczać okresowo właściwym organom indyjskim w formie kwartalnych i rocznych sprawozdań z dokonanych postępów.
- (69) Zgodnie z treścią właściwej sekcji „HOP I 2009-2014” „[EOU] nie ma w żadnym momencie obowiązku korelowania każdej przesyłki pochodzącej z przywozu z prowadzonym przez siebie wywozem, transferami do innych jednostek, sprzedażą krajową na obszarze DTA (*domestic tariff area*) lub zapasami”.
- (70) Krajowa sprzedaż jest wysyłana i rejestrowana za pomocą certyfikacji własnej. Proces wysyłania przesyłek eksportowych przez EOU jest nadzorowany przez urzędnika celnego/urzędnika ds. akcyzy.
- (71) W obecnej sprawie program EOU był stosowany przez jednego z objętych próbą współpracujących eksporterów. Współpracujący eksporter korzystał z programu w celu przywozu surowców, dóbr inwestycyjnych i towarów konsumpcyjnych zwolnionych z cła przywózowego, zaopatrywania się na rynku krajowym w towary zwolnione z podatku akcyzowego oraz uzyskania zwrotu podatku od sprzedaży, oraz sprzedaży części swojej produkcji na rynku krajowym. Tak więc współpracujący eksporter skorzystał ze wszystkich korzyści opisanych w motywie 66 powyżej w ppkt (i)–(vi). Jeżeli jednak chodzi o zwolnienie z podatku dochodowego na mocy sekcji 10B Ustawy o podatku dochodowym, w dochodzeniu ustalono, że od dnia 1 kwietnia 2010 r. przedsiębiorstwo nie będzie już kwalifikować się do tego zwolnienia. W związku z tym przepisy dotyczące zwolnienia z podatku dochodowego EOU nie były już dalej uwzględniane w kontekście niniejszego dochodzenia.
- d) *Wnioski w sprawie programu EOU*
- (72) Zwolnienie EOU z trzech rodzajów ceł przywózowych (cła podstawowego, podatku na szkolnictwo w ramach cła oraz podatku na szkolnictwo ponadgimnazjalne), jak też zwrot podatku od sprzedaży stanowią wkład finansowy władz publicznych Indii w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Rezygnuje się z pobierania należności przez władze publiczne, które byłyby pobrane w przypadku braku powyższego programu, co oznacza dodatkową korzyść dla EOU w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ pozwala na poprawienie płynności finansowej ze względu na to, że nie trzeba płacić należnych ceł, jak również ze względu na uzyskanie zwrotu podatku od sprzedaży.
- (73) Zwolnienie z podatku akcyzowego oraz z odpowiadającego mu cła przywózowego („EED”) nie prowadzi jednak do rezygnacji z dochodu, który jest należny w innych przypadkach. Akcyza, jak też cło dodatkowe, jeżeli są płacone, mogą zostać użyte jako kredyt na własne przyszłe zobowiązania celne w ramach tzw. „mechanizmu CENVAT”, który jest podobny do systemu VAT i umożliwia przedsiębiorstwom indyjskim odzyskiwanie podatku VAT zapłaconego od zakupionych przez nie towarów przez podatek VAT nałożony na towary sprzedawane. Dlatego też wspomniane cła nie są ostateczne. Za pomocą mechanizmu kredytującego „CENVAT” ostateczne cło nakłada się tylko na wartość dodaną, nie zaś na środki do produkcji.
- (74) Dlatego też jedynie zwolnienie z cła podstawowego, podatku na szkolnictwo w ramach cła i podatku na

szkolnictwo ponadgimnazjalne oraz zwrot centralnego podatku od sprzedaży stanowią subsydia w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego. Są one uwarunkowane prawnie wynikami wywozu i dlatego uważane są za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych na mocy art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Cel wywozu EOU określony w rozdziale 6.1 „FT-policy 2009-2014” stanowi warunek niezbędny dla uzyskania zachęt finansowych.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

(75) Korzyścią stanowiącą podstawę środków wyrównawczych jest zatem zwolnienie, mające miejsce w OD, z ceł przywozowych, cła podstawowego, podatku na szkolnictwo w ramach cła, podatku na szkolnictwo ponadgimnazjalne, które są zwykle należne przy przywozie, jak również zwrot centralnego podatku od sprzedaży.

(i) Zwolnienie z należności celnych przywozowych (cła podstawowego, podatku na szkolnictwo w ramach cła, podatku na szkolnictwo ponadgimnazjalne) oraz zwrot podatku centralnego od surowców i towarów konsumpcyjnych

(76) Kwotę subsydiów dla eksportera, który brał udział w programie EOU, obliczono na podstawie niepobranych ceł przywozowych (cła podstawowego, podatku na szkolnictwo w ramach cła oraz podatku na szkolnictwo ponadgimnazjalne) nałożonych na całość materiałów przywożonych dla przedsiębiorstw biorących udział w programie oraz podatku od sprzedaży zwróconego w OD. Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego poniesione opłaty, niezbędne do uzyskania subsydium, odjęto od tej sumy celem uzyskania wielkości subsydium w liczniku. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona do właściwej kwoty obrotów z wywozu uzyskanych w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydia jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości. Łączny margines subsydium w ramach programu EOU dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem wynosi 4,3 %.

(ii) Zwolnienie z należności celnych przywozowych od dóbr inwestycyjnych (cła podstawowego, podatku na szkolnictwo w ramach cła, podatku na szkolnictwo ponadgimnazjalne)

(77) Dobra inwestycyjne nie stają się fizycznymi składnikami wyrobów gotowych. Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego korzyść dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem obliczono na podstawie kwoty niezapłaconych należności celnych od przywożonych dóbr inwestycyjnych rozłożonych na okres, który odzwierciedla normalną amortyzację takich aktywów

w przedsiębiorstwie objętym dochodzeniem. Obliczona w ten sposób kwota, którą można wówczas przypisać do OD, została skorygowana poprzez dodanie odsetek obowiązujących we wskazanym okresie, aby oddać wartość korzyści osiągniętej w tym okresie, a tym samym ustalić pełną kwotę korzyści wynikającej dla odbiorcy z zastosowania odnośnego programu. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona do właściwej kwoty obrotów z wywozu uzyskanych w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydia jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości. Margines tak uzyskanego subsydium był dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem nieznaczny.

3.6. Program „Export Credit” („ECS”)

a) *Podstawa prawna*

(78) Szczegóły tego programu zostały określone w Okólniku głównym DBOD nr DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007-08 (Kredyt eksportowy w walucie zagranicznej/w rupiach) i w Okólniku głównym DBOD nr DIR.(Exp).BC 09/04.02.02/2008-09 (Kredyt eksportowy w walucie zagranicznej/w rupiach) Indyjskiego Banku Rezerw („RBI”), adresowanych do wszystkich banków komercyjnych w Indiach.

b) *Kwalifikowalność*

(79) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe.

c) *Stosowanie programu w praktyce*

(80) W ramach tego programu RBI ustala pułap obowiązujących stóp procentowych stosowanych do kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walucie obcej, którymi banki komercyjne mogą obciążyć eksportera. Program ECS składa się z dwóch podprogramów: programu „Pre-Shipment Export Credit”, który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania lub wysyłki towarów przed dokonaniem wywozu, oraz programu „Post-Shipment Export Credit”, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek na sfinansowanie należności z tytułu eksportu. RBI zaleca również bankom udostępnienie określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania eksportu.

(81) W wyniku stosowania postanowień okólników głównych RBI eksporterzy mogą uzyskać kredyty eksportowe o preferencyjnych stopach procentowych w porównaniu do stóp procentowych zwykłych kredytów komercyjnych („kredyty gotówkowe”), których warunki ustalane są jedynie w zależności od warunków rynkowych. Różnica w stopach procentowych może być mniejsza dla przedsiębiorstw o dobrej zdolności kredytowej. Mogą bowiem one nawet uzyskać kredyty eksportowe i gotówkowe na tych samych warunkach.

(82) Stwierdzono, że jedno z przedsiębiorstw korzystało z tego programu podczas OD.

d) *Wnioski dotyczące ECS*

(83) Preferencyjne stopy procentowe kredytu ECS, ustanowionego w okólnikach głównych RBI, o których mowa w motywie 78, mogą obniżyć koszty odsetek dla eksportera w porównaniu z kosztami kredytu ustalonymi wyłącznie przez warunki rynkowe i w tym przypadku umożliwiają eksporterowi uzyskanie korzyści w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Finansowanie eksportu nie jest samo w sobie bezpieczniejsze od finansowania na rynku wewnętrznym. W rzeczywistości zwykle jest ono postrzegane jako finansowanie o podwyższonym ryzyku i stopień zabezpieczenia wymagany dla określonego kredytu, niezależnie od celu finansowania, jest wyłącznie decyzją handlową danego banku komercyjnego. Różnice w wysokości stóp w odniesieniu do różnych banków wynikają z metodologii przyjętej przez RBI, polegającej na ustalaniu maksymalnych stóp oprocentowania kredytów indywidualnie dla każdego banku komercyjnego.

(84) Mimo iż kredyty preferencyjne w ramach programu ECS są przyznawane przez banki komercyjne, to korzyść ta stanowi wkład finansowy ze strony władz publicznych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście należy zauważyć, że ani w art. 3 ust. 1 lit a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego, ani w Porozumieniu w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych nie są wymagane opłaty za prowadzenie rachunków funduszy publicznych, np. spłaty banków komercyjnych przez władze publiczne Indii, dla ustalenia subsydium, a wymagane są jedynie wytyczne od władz publicznych, jak realizować funkcje określone w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii) rozporządzenia podstawowego. RBI jest organem publicznym i jest objęty definicją „władzy publicznej” w rozumieniu art. 2 lit b) rozporządzenia podstawowego. Jest on w 100 % własnością rządu, realizuje cele polityki publicznej, np. politykę monetarną, a jego władze są wyznaczane przez władze publiczne Indii. RBI kieruje działalnością jednostek prywatnych w rozumieniu art. 3 ust. 1) lit. a) ppkt (iv) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, ponieważ banki komercyjne są związane określonymi przez niego warunkami, między innymi pułkami stóp procentowych na kredyty eksportowe, podawanymi jako obowiązkowe w okólnikach głównych RBI, oraz przepisami RBI stanowiącymi, iż banki komercyjne muszą przeznaczać pewną określoną kwotę udzielanych przez nie kredytów bankowych netto na finansowanie eksportu. Tym samym banki komercyjne zobowiązane są przez RBI do wykonywania funkcji wspomnianych w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, w tym przypadku do udzielania pożyczek w formie preferencyjnego finansowania eksportu. Taki bezpośredni transfer środków w formie pożyczek udzielanych pod pewnymi warunkami zwykle należałoby do obowiązków władz publicznych, a stosowana praktyka nie różni się istotnie od praktyk zwykle stosowanych przez władze publiczne w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. Subsydium to uznawane jest za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych, ponieważ preferencyjne stopy procentowe są dostępne wyłącznie w odniesieniu do finansowania transakcji wywozowych, oraz są

uwarunkowane wynikami wywozu, zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

(85) Kwota subsydium została obliczona na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami zapłaconymi za kredyty eksportowe wykorzystane w OD a kwotą odsetek należnych w przypadku zwykłych kredytów komercyjnych wykorzystywanych przez przedsiębiorstwo objęte postępowaniem. Kwota odnośnego subsydium (licznik) została przydzielona do łącznej kwoty obrotów z wywozu zrealizowanego w OD jako właściwy mianownik, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie miało odniesienia do ilości wyprodukowanych, wywozowych czy transportowanych towarów.

(86) Stopa subsydiowania przedsiębiorstwa w OD, ustalona w odniesieniu do tego programu, wynosi 0,4 %.

3.7. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

(87) Na podstawie ustaleń stwierdzono, że łączna kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, wyrażona proporcjonalnie do wartości, wahała się między 3,3 % do 4,3 %, jak przedstawiono w poniższej tabeli:

PROGRAM→	DEPB (*)	AAS (*)	EOU (*)	ECS (*)	Ogółem
PRZEDSIĘBIORSTWO					
Chandan Steel Ltd.	1,5 %	1,5 %		0,4 %	3,4 %
Grupa Venus	2,6 % do 3,4 %	0 % do 0,8 %			3,3 % (**)
Viraj Profiles Vpl. Ltd			4,3 %		4,3 %

(*) Subsidia wywozowe zaznaczono gwiazdką.

(**) Średnia ważona dla grupy.

(88) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego margines subsydiowania dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących, obliczony na podstawie średniej ważonej marginesu subsydiowania ustalonego dla przedsiębiorstw współpracujących objętych próbą, wyniósł 4,0 %.

(89) W odniesieniu do wszystkich innych eksporterów w Indiach Komisja ustaliła najpierw poziom współpracy. Jak wspomniano w motywie 10 powyżej, z porównania między danymi Eurostatu, dotyczącymi przywozu i wielkością wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem zgłoszoną w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem przez współpracujące przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw dokonujące wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem, wynika, że producenci eksportujący z Indii współpracowali w bardzo dużym stopniu, tj. na poziomie 100 %. Uwzględniając wysoki poziom współpracy, stawkę subsydium dla wszystkich spółek, które nie współpracowały, ustanawia się na poziomie ustanowionym dla przedsiębiorstwa o najwyższej indywidualnej stawce, tj. 4,3 %.

4. INTERES UNII

4.1. Produkcja unijna

(90) W celu ustalenia wielkości produkcji unijnej wzięto pod uwagę produkcję następujących producentów unijnych:

— ośmiu producentów, w których imieniu złożono skargę,

— czterech producentów, którzy wspierali postępowanie,

— dwunastu innych producentów unijnych wymienionych w skardze, którzy nie byli skarżącymi ani nie wspierali postępowania, ale nie sprzeciwili się również niniejszemu dochodzeniu.

(91) W rezultacie dla celów całościowej analizy szkody produkcja unijna obejmuje 24 przedsiębiorstwa.

4.2. Kontrola wyrwykowa producentów unijnych

(92) Jak wspomniano w motywie 17 powyżej, próbę obejmującą cztery przedsiębiorstwa dobrano spośród producentów, którzy zgłosili się do Komisji i przedłożyli podstawowe informacje o swojej działalności związanej z produktem objętym postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu.

(93) Czterej objęci próbą producenci unijni wytwarzali łącznie 62 % ogólnej produkcji przemysłu unijnego w OD.

5. SZKODA

5.1. Uwagi wstępne

(94) Szkada została oceniona na podstawie tendencji dotyczących produkcji, mocy produkcyjnych, wykorzystania mocy produkcyjnych, sprzedaży, udziału w rynku oraz wzrostu, zebranych na poziomie całego przemysłu unijnego oraz tendencji dotyczących cen, zatrudnienia, wydajności, rentowności, przepływu środków pieniężnych, zdolności do pozyskiwania kapitału i inwestycji, zapasów, zwrotu z inwestycji oraz wynagrodzeń, zebranych na poziomie objętych próbą producentów unijnych.

5.2. Konsumpcja w Unii

(95) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie wielkości sprzedaży objętego próbą przemysłu unijnego, danych dotyczących sprzedaży innych producentów unijnych przekazanych przez skarżącego, danych Eurostatu dotyczących wielkości przywozu na rynek unijny za lata 2007-2009 oraz odpowiedzi na pytania w ramach kontroli wyrwykowej w OD.

	2007	2008	2009	OD
Konsumpcja w Unii w tonach	315 143	285 548	186 198	202 019
Indeks (2007 = 100)	100	91	59	64

(96) Konsumpcja zmniejszyła się o 36 % w okresie badanym. Między 2007 i 2009 r. konsumpcja zmniejszyła się o 41 %, po czym nieznacznie wzrosła o 5 punktów procentowych między 2009 r. a OD.

(97) Spowolnienie gospodarcze przyczyniło się do spadku konsumpcji od 2008 r., w którym użytkownicy produktu objętego postępowaniem, jak na przykład przemysł samochodowy i chemiczny, budownictwo oraz producenci sprzętu gospodarstwa domowego odczuli znaczny spadek popytu na swoje produkty. W drugiej połowie OD sytuacja na rynku zaczęła się nieco poprawiać, co spowodowało nieznaczny wzrost popytu na produkt objęty postępowaniem w porównaniu z pierwszą połową OD.

5.3. Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie

5.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

	2007	2008	2009	OD
Przywóz z Indii w tonach	32 754	31 962	18 759	23 792
Indeks (2007 = 100)	100	98	57	73
Udział przywozu w rynku	10,39 %	11,19 %	10,07 %	11,78 %
Indeks (2007 = 100)	100	108	97	113

(98) Na podstawie danych Eurostatu za lata 2007–2009 oraz odpowiedzi na pytania dotyczące kontroli wyrwykowej odnośnie do OD stwierdzono, że przywóz produktu objętego postępowaniem z Indii był zgodny z tendencją spadkową w konsumpcji unijnej i zmniejszył się o 27 % w okresie badanym. Największy spadek miał miejsce między 2008 i 2009 r., kiedy to przywóz obniżył się o 41 punktów procentowych. Przywóz wzrósł następnie o 16 punktów procentowych pomiędzy 2009 r. a OD.

(99) Jako że spadek ten jest mniejszy niż spadek konsumpcji unijnej, udział w rynku producentów indyjskich nieznacznie zwiększył się z 10,39 % w 2007 r. do 11,78 % w OD.

5.3.2. Ceny importowe i podcięcie cenowe

	2007	2008	2009	OD
Średnia cena importowa z Indii za tonę w EUR	3 504	2 908	2 138	1 971
Indeks (2007 = 100)	100	83	61	56

- (100) Średnia cena importowa produktu objętego postępowaniem przywożonego z Indii obniżyła się o 44 %, przy czym największy spadek miał miejsce w latach 2008–2009, kiedy to ceny spadły o 22 punktów procentowych. Mimo że spadek ten był zgodny z tendencją spadkową w cenach surowców, należy zauważyć, że w podczas całego okresu badanego średnia indyjska jednostkowa cena importowa była znacznie niższa niż

średnia jednostkowa cena sprzedaży przemysłu unijnego, co wywołało silną presję cenową na unijne ceny sprzedaży.

- (101) Porównanie, odnośnie do OD, cen *ex-works*, stosowanych przez objęty próbą przemysł unijny dla niepowiązanych klientów na rynku unijnym z cenami CIF na granicy Unii, stosowanymi przez producentów eksportujących z Indii, z uwzględnieniem korekt z tytułu kosztów rozładunku i odprawy celnej, wykazało podcięcie cenowe wahające się od 16,7 % do 18,2 %.

5.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (102) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu przywozu subsydiowanych towarów z Indii na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich właściwych czynników gospodarczych, które wywierały wpływ na przemysł w okresie od 2007 r. do OD.

5.4.1. Dane dotyczące przemysłu unijnego jako całości

a) Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2007	2008	2009	OD
Wielkość produkcji w tonach	296 576	262 882	159 397	170 557
Indeks (2007 = 100)	100	89	54	58
Moce produkcyjne w tonach	478 174	491 016	486 755	476 764
Indeks (2007 = 100)	100	103	102	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	62 %	54 %	33 %	36 %
Indeks (2007 = 100)	100	86	53	58

- (103) Między 2007 r. a OD łączna produkcja przemysłu unijnego zmniejszyła się o 42 %, podczas gdy moce produkcyjne pozostały na tym samym poziomie, co spowodowało spadek wykorzystania mocy produkcyjnych o 26 punktów procentowych. Spadek produkcji był większy niż spadek konsumpcji unijnej, która obniżyła się o 36 % w okresie badanym.

b) Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2007	2008	2009	OD
Sprzedaż unijna w tonach	255 300	230 344	154 602	164 191
Indeks (2007 = 100)	100	90	61	64
Udział w rynku (% konsumpcji unijnej)	81 %	81 %	83 %	81 %
Indeks (2007 = 100)	100	100	102	100

- (104) Wielkość sprzedaży produktu podobnego przez przemysł unijny pierwszemu niezależnemu klientowi na rynku unijnym zmniejszyła się o 36 % w okresie badanym, przy czym największy spadek miał miejsce w latach 2008–2009, kiedy to ceny spadły o 29 punktów

procentowych. Sprzedaż wzrosła następnie nieznacznie o 3 punkty procentowe pomiędzy 2009 r. a OD.

- (105) W okresie badanym udział w rynku przemysłu unijnego utrzymywał się na stałym poziomie około 81 %.

c) Wzrost

- (106) Jako że zarówno konsumpcja unijna, jak i wielkość sprzedaży przemysłu unijnego zmniejszyły się o 36 % w okresie badanym, udział w rynku przemysłu unijnego utrzymywał się na stałym poziomie 81 %.

d) Wielkość rzeczywistego marginesu subsydiowania

- (107) Z uwagi na skalę, udział w rynku i ceny przywozu z Indii wpływ rzeczywistych marginesów subsydiowania na przemysł unijny nie może być uważany za nieistotny.

5.4.2. Dane dotyczące producentów unijnych objętych próbą

a) Zapasy

- (108) Przemysł unijny produkuje głównie na zamówienie, zatem wielkość zapasów nie może być uznawana za znaczący wskaźnik szkody. Tendencje dotyczące zapasów podane są jedynie w celach informacyjnych. Poniższe dane liczbowe odnoszą się jedynie do objętych próbą przedsiębiorstw i przedstawiają wielkość zapasów na koniec każdego okresu.

	2007	2008	2009	OD
Stan zapasów na koniec okresu (w tonach)	25 315	27 736	24 032	19 730
<i>Indeks</i> (2007 = 100)	100	110	95	78

- (109) Zapasy zmniejszyły się o 22 % w okresie badanym, jednak ujęte jako odsetek produkcji zwiększyły się z 16 % do 19,5 %.

b) Średnie ceny sprzedaży za jednostkę na rynku unijnym oraz koszt produkcji

	2007	2008	2009	OD
Średnie ceny sprzedaży przemysłu unijnego (EUR)	4 478	3 615	2 507	2 521
<i>Indeks</i> (2007 = 100)	100	81	56	56
Jednostkowy koszt produkcji	4 003	3 408	2 900	2 773
<i>Indeks</i> (2007 = 100)	100	85	72	69

- (110) Średnie ceny sprzedaży objętego próbą przemysłu unijnego dla niepowiązanych klientów na rynku unijnym spadły o 44 % między 2007 r. a OD, przy czym największy spadek miał miejsce w latach 2008–2009 r., kiedy to ceny spadły o 25 punktów procentowych. Spadek ten był jednak częściowo spowodowany spadkiem jednostkowego kosztu produkcji produktu objętego postępowaniem o 31 % w okresie badanym. Spadek kosztów jednostkowych został spowodowany głównie spadkiem cen surowców. Spadek ten został nieznacznie zmodyfikowany przez wzrost udziału kosztów stałych w jednostkowych kosztach produkcji ze względu na mniejsze wykorzystanie mocy produkcyjnych.

c) Zatrudnienie, wydajność i koszty pracy

	2007	2008	2009	OD
Liczba zatrudnionych	1 044	1 007	947	885
<i>Indeks</i>	100	97	91	85
Wydajność (tony/pracownika)	149	141	97	115
<i>Indeks</i>	100	94	65	77
Średni koszt pracy na pracownika	47 686	48 062	47 131	49 972
<i>Indeks</i>	100	101	99	105

- (111) Liczba zatrudnionych została zredukowana o 15 % w okresie badanym ze względu na ograniczoną działalność przemysłu unijnego.

- (112) Co się tyczy średnich kosztów pracy na pracownika, wzrosły one nieznacznie w okresie badanym, tj. o 5 %. Jest to uważane za naturalny wzrost i wynosi mniej niż stopa inflacji w tym okresie. Co więcej, należy zauważyć, że koszty pracy nie stanowią znacznej części łącznych kosztów produkcji sztab ze stali nierdzewnej.

d) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

	2007	2008	2009	OD
Rentowność sprzedaży UE (% sprzedaży netto)	9,5 %	3,5 %	- 12,8 %	- 7,9 %
<i>Indeks</i>	100	37	- 135	- 83
Przepływy pieniężne (EUR)	44 464 193	13 280 433	- 12 678 708	- 3 063 190
<i>Indeks</i>	100	30	- 29	- 7
Inwestycje (w tys. EUR)	18 085 847	15 714 829	4 341 909	4 198 607
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	87	24	23
Zwrot z inwestycji	101 %	25 %	- 50 %	- 33 %
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	25	- 49	- 32

(113) Rentowność przemysłu unijnego ustalono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. W okresie badanym rentowność znacznie się obniżyła: w 2007 r. przemysł unijny przynosił zysk na poziomie 9 %, natomiast w OD odnotował on niemal 8-procentową stratę. Największy spadek zysku miał miejsce między 2008 i 2009 r. – o ponad 16 punktów procentowych.

(114) Przepływy pieniężne netto generowane przez produkt podobny zmniejszyły się o 107 % między 2007 r. a OD.

(115) Roczne inwestycje w produkcję produktu podobnego zmniejszyły się o 77 % w okresie badanym.

(116) Zwrot z inwestycji (ROI), wyrażony jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji, był zgodny z niekorzystną tendencją kształtowania się rentowności, zmniejszając się o 134 punktów procentowych.

(117) Nic nie wskazuje na to, aby przedmiotowy przemysł miał w okresie badanym zmniejszoną zdolność do pozyskania kapitału.

5.5. Wnioski dotyczące szkody

(118) W okresie badanym prawie wszystkie wskaźniki szkody odnoszące się do przemysłu unijnego rozwijały się niekorzystnie.

(119) Konsumpcja unijna zmniejszyła się o 36 %, wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 36 %, a wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 42 %. Jednostkowe ceny sprzedaży objętych próbą producentów unijnych spadły o 44 % do poziomu poniżej kosztów. Spadek ten był konsekwencją spadku

cen przywozu z Indii i wynikał z potrzeby utrzymania pewnego poziomu sprzedaży i produkcji w celu pokrycia kosztów stałych.

(120) W okresie badanym rentowność obniżyła się: w 2007 r. przemysł unijny przynosił zysk na poziomie 9,5 %, natomiast w OD odnotował on prawie 8-procentową stratę. Inwestycje, przepływy pieniężne i zwrot z inwestycji także były zgodne z niekorzystną tendencją, zmniejszając się odpowiednio o 77 %, 107 % i 246 punktów procentowych w okresie badanym.

(121) Tylko jeden wskaźnik – udział w rynku przemysłu unijnego – utrzymywał się na stałym poziomie, tj. 81 %.

(122) W związku z powyższym uznaje się, że przemysłowi unijnemu została wyrządzona znacząca szkoda w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

6.1. Wprowadzenie

(123) Zgodnie z art. 8 ust. 5 i art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz subsydiowany z Indii wyrządził szkodę przemysłowi unijnemu w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Oprócz przywozu subsydiowanego zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywózowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

6.2. Wpływ przywozu subsydiowanego

(124) Spadek cen importowych o 44 % w okresie badanym, jak również wysokie marginesy podcięcia stwierdzone w OD, wahające się od 16,7 % do 18,2 %, zbiegły się w czasie z pogorszeniem sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

(125) Ze względu na poziom subsydiowania współpracujących eksporterów i niski poziom cen przywozu subsydiowanego, który znacznie podcinał ceny przemysłu unijnego, obecność tego przywozu na rynku unijnym znacznie wzmocniła niekorzystne tendencje dotyczące cen sprzedaży na rynku unijnym. O istotnej szkodzie wyrządzonej przemysłowi unijnemu świadczy najdobitniej niski poziom cen sprzedaży oraz ogrom strat finansowych poniesionych przez ten przemysł.

(126) Średnie indyjskie ceny importowe znacznie spadły, przez co przemysł unijny był zmuszony do obniżenia swoich cen, aby utrzymać pewien poziom obrotów, ustalając jednak ceny poniżej kosztów w celu pokrycia przynajmniej kosztów stałych. W konsekwencji sytuacja finansowa przemysłu unijnego pogorszyła się znacznie, począwszy od 2008 r.

(127) W związku z powyższym uznaje się wstępnie, że przywóz subsydiowany z Indii, który znacznie podcinał ceny przemysłu unijnego w OD, miał decydujący wpływ na szkodę poniesioną przez przemysł unijny, co jest odzwierciedlone w jego słabej sytuacji finansowej tego przemysłu i w pogorszeniu większości wskaźników szkody.

6.3. Wpływ innych czynników

(128) Innymi czynnikami przeanalizowanymi w kontekście przyczynowości są: kryzys gospodarczy, zmiany w konsumpcji unijnej, koszt produkcji, przywóz z innych państw trzecich oraz wyniki objętego próbą przemysłu unijnego w wywozie.

6.3.1. Kryzys gospodarczy, zmiany w konsumpcji unijnej i koszt produkcji

(129) Kryzys gospodarczy przyczynił się do spadku konsumpcji i presji cenowej. Niski poziom popytu na niektóre sztaby ze stali nierdzewnej spowodował spadek produkcji przemysłu unijnego i był po części przyczyną spadku cen sprzedaży.

(130) W normalnych warunkach gospodarczych i przy braku silnej presji cenowej ze strony przywozu subsydiowanego przemysł unijny miałby być może pewne trudności w odpowiedzi na spadek konsumpcji oraz następujący po nim wzrost stałych kosztów produkcji ze względu na niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych między 2007 a OD. Przywóz subsydiowany pogłębił jednak skutki spowolnienia gospodarczego i uniemożliwił sprzedaż po cenach równych kosztom lub od nich wyższych między 2009 r. a OD.

(131) Co za tym idzie, wydaje się, że spadek popytu unijnego połączony z kryzysem gospodarczym w branży przyczynił się do szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu. Uznaje się jednak, że fakt ten nie narusza związku przyczynowego ustalonego w odniesieniu do taniego przywozu subsydiowanego z Indii.

6.3.2. Przywóz z innych państw trzecich

	2007	2008	2009	OD
Przywóz z innych państw trzecich w tonach	27 089	23 242	12 837	14 036
Indeks	100	86	47	52
Udział w rynku przywozu z innych państw trzecich	8,60 %	8,14 %	6,89 %	6,95 %
Indeks	100	95	80	81
Średnia cena importowa	4 820	4 487	3 756	3 501
Indeks	100	93	78	73

(132) Na podstawie danych Eurostatu stwierdza się, że wielkość przywozu do Unii niektórych sztab ze stali nierdzewnej pochodzącego z państw trzecich nieobjętych niniejszym dochodzeniem zmalała o 48 % w okresie badanym. Udział w rynku innych państw trzecich zmalał o 19 %.

(133) Średnie ceny tego przywozu były wyższe od cen indyjskich producentów eksportujących oraz od cen przemysłu unijnego. Na tej podstawie stwierdza się zatem wstępnie, że przywóz z innych państw trzecich nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł unijny.

6.3.3. Wyniki objętego próbą przemysłu unijnego w wywozie

	2007	2008	2009	OD
Sprzedaż eksportowa (w tonach)	10 850	9 158	5 440	6 299
Indeks	100	84	50	58
Jednostkowa cena sprzedaży w EUR	4 452	3 728	2 495	2 388
Indeks	100	84	56	54

(134) W okresie badanym sprzedaż eksportowa objętego próbą przemysłu unijnego zmalała o 42 %, a jednostkowa cena sprzedaży o 46 %. Mimo że sprzedaż ta stanowiła jedynie 6 % łącznej sprzedaży tego przemysłu w OD, nie można wykluczyć, że wynik ten miał niekorzystny wpływ na przemysł unijny. Uważa się jednak, że ze względu na niski poziom wywozu, wpływ ten nie jest wystarczający do naruszenia związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym a ustaloną szkodą.

6.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (135) Dochodzenie wykazało, że inne znane czynniki, takie jak przywóz z innych państw trzecich, wywóz dokonywany przez przemysł unijny oraz spadek konsumpcji nie były decydującą przyczyną szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (136) Na podstawie zbieżności czasowej, z jednej strony, przywozu subsydiowanego z Indii i stwierdzonego podcięcia cenowego oraz, z drugiej strony, pogorszenia sytuacji producentów unijnych nasuwa się wniosek, że przywóz subsydiowany spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

7. INTERES UNII

7.1. Uwagi ogólne

(137) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy pomimo tymczasowego stwierdzenia subsydiowania wyrządzającego szkodę istnieją jakiegokolwiek istotne powody, aby stwierdzić, że podjęcie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii. W tym celu rozważono wpływ możliwych środków na wszystkie strony zaangażowane w postępowanie, jak również możliwe skutki zaniechania przyjęcia tych środków.

7.2. Interes przemysłu unijnego

- (138) Przemysł unijny jest w bardzo niekorzystnej sytuacji z powodu wyrządzającego szkodę przywozu subsydiowanego z Indii produktu objętego postępowaniem. Przypomina się również, że większość wskaźników ekonomicznych przemysłu unijnego wskazuje na niekorzystne tendencje w okresie badanym. Biorąc pod uwagę charakter szkody (tzn. znaczne straty), dalsze i znaczne pogorszenie się sytuacji przemysłu unijnego wydaje się nieuniknione w przypadku braku zastosowania środków.
- (139) Oczekuje się, że zastosowanie środków zapobiegnie dalszym zakłóceniom i przywróci uczciwą konkurencję na rynku.
- (140) Jeżeli nie zostaną zastosowane żadne środki, ceny nadal będą ustalone poniżej kosztów, a zyski producentów unijnych nadal będą maleć. Sytuacji tej nie można utrzymać w perspektywie średnio- lub długookresowej. Biorąc pod uwagę poniesione straty i kosztowne inwestycje poczynione w produkcji, można oczekiwać, iż

większość producentów wspólnotowych nie byłaby w stanie uzyskać zwrotu kosztów swoich inwestycji w przypadku, gdyby środki te nie zostały zastosowane.

- (141) Dodatkowo, biorąc pod uwagę, że przemysł unijny składa się ze średnich i dużych przedsiębiorstw rozproszonych w całej Unii, zastosowanie środków wyrównawczych pomoże utrzymać zatrudnienie na tych obszarach.
- (142) W związku z powyższym stwierdza się tymczasowo, że wprowadzenie środków wyrównawczych leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

7.3. Interes importerów

- (143) Wszystkich importerów znanych Komisji poproszono o zgłoszenie się i przedłożenie podstawowych informacji o swojej działalności związanej z produktem objętym postępowaniem. Czterech importerów wyraziło gotowość do wzięcia udziału w kontroli wrywkowej. Do wszystkich tych importerów wysłano kwestionariusze, jednak odpowiedział tylko jeden. Na późniejszym etapie dochodzenia rozważa się przeprowadzenie wizyty weryfikacyjnej na terenie przedsiębiorstwa tego importera, znajdującą się w Niemczech.
- (144) Jeżeli cła wyrównawcze zostałyby nałożone, nie można wykluczyć, że poziom przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, może ulec spadkowi, wpływając w ten sposób na sytuację gospodarzą wspomnianych importerów. Skutek, jaki mogłaby wyrzucić na importerów jakakolwiek podwyżka cen przywozu produktu objętego postępowaniem, powinien jednak wyłącznie przywrócić konkurencję na rynku unijnym i nie powinien powstrzymać importerów od sprzedaży produktu objętego postępowaniem. Ponadto niski udział kosztów produktu objętego postępowaniem w ogólnych kosztach użytkowników końcowych powinien ułatwić importerom przeniesienie ciężaru podwyżki cen na klientów. Na tej podstawie wstępnie uznaje się, że zastosowanie ceł wyrównawczych prawdopodobnie nie będzie miało poważnego niekorzystnego wpływu na sytuację importerów w Unii.

7.4. Interes użytkowników

- (145) Kwestionariusze wysłano do wszystkich stron określonych w skardze jako użytkownicy. Nie otrzymano odpowiedzi od żadnego z dwudziestu dwóch przedsiębiorstw.
- (146) Należy przypomnieć, że produkt objęty postępowaniem jest stosowany w wielu gałęziach przemysłu, w tym w przemyśle samochodowym, przez producentów sprzętu gospodarstwa domowego, sprzętu medycznego, laboratoryjnego itp. W niniejszym postępowaniu użytkownikami są jednak przedsiębiorstwa pośredniczące, które wytwarzają i dostarczają części składowe produktów wyżej wymienionych branż. W związku z tym należy się spodziewać, że użytkownicy ci będą w stanie przenieść na użytkowników końcowych całość lub niemal całość wzrostu cen wynikającego z nałożenia ceł wyrównawczych, przy czym dla tych ostatnich wpływ takich środków będzie nieznaczny.
- (147) W związku z tym uznaje się wstępnie, że wpływ na koszty użytkowników, wynikający z zastosowania ceł wyrównawczych, nie będzie istotny.

7.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (148) W świetle powyższych ustaleń wstępnie uznaje się, że nie ma przekonujących powodów, aby nie nakładać ceł wyrównawczych na przywóz niektórych sztab ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii.

8. WNIOSEK O WPROWADZENIE TYMCZASOWYCH ŚRODKÓW WYRÓWNAWCZYCH

8.1. Poziom usuwający szkodę

- (149) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić tymczasowe środki wyrównawcze, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz subsydiowany.

- (150) W celu ustalenia poziomu takich środków wzięto pod uwagę ustalone marginesy subsydiowania, a także kwotę cła niezbędną do likwidacji szkody ponoszonej przez przemysł unijny, jednak z zachowaniem ustalonego marginesu subsydium.

- (151) Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnych do usunięcia skutków subsydiowania wyrządzającego szkodę, uznano, że środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy dla tego rodzaju przemysłu w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz subsydiowany. Uznaje się, że poziom zysku, jaki przemysł ten mógłby osiągnąć przy braku przywozu subsydiowanego powinno się ustalić na podstawie średniej marży zysku przed opodatkowaniem objętych próbą producentów unijnych w 2007 r. Jest to bowiem ostatni rok przed OD, kiedy przemysł unijny był w stanie osiągnąć normalną marżę zysku. Uważa się wobec tego, że za właściwe minimum zysku, którego przemysł unijny mógłby się spodziewać przy braku subsydiowania wyrządzającego szkodę, uznać można marżę zysku w wysokości 9,5 % obrotów.

- (152) Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego niewyrządzającą szkody przemysłowi unijnemu. Niewyrządzającą szkody cenę uzyskano, dodając wspomnianą wyżej 9,5 % marżę zysku do kosztów produkcji.

- (153) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej indyjskich współpracujących producentów eksportujących, ustalonej dla obliczeń podcięcia cenowego (zob. motyw 101), z niewyrządzającą szkody ceną produktów sprzedawanych w OD przez przemysł unijny na rynku unijnym. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetek średniej całkowitej wartości importowej CIF.

8.2. Środki tymczasowe

- (154) W świetle powyższych wniosków i zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego stwierdza się, iż tymczasowe środki wyrównawcze powinny zostać wprowadzone w odniesieniu do przywozu pochodzącego

z Indii na poziomie marginesu subsydiowania lub szkody, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa, zgodnie z zasadą niższego cła.

- (155) W związku z powyższym stawki cła wyrównawczego zostały ustalone poprzez porównanie marginesów usunięcia szkody i marginesów subsydiowania. Stawki proponowanego cła wyrównawczego są zatem następujące:

Przedsiębiorstwo:	Margines subsydiowania	Margines szkody	Stawka tymczasowego cła wyrównawczego
Chandan Steel Ltd	3,4 %	28,6 %	3,4 %
Grupa Venus:	3,3 %	45,9 %	3,3 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd	4,3 %	51,5 %	4,3 %
Współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	4,0 %	44,4 %	4,0 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	4,3 %	51,5 %	4,3 %

- (156) Indywidualne stawki cła wyrównawczego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają wyłączone zastosowanie do przywozu towarów pochodzących z Indii i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego aktu prawnego, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do tych produktów stosowane są stawki dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

- (157) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła wyrównawczego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles, Belgia.

9. UJAWNIEŃ USTALEŃ

(158) Powyższe tymczasowe ustalenia zostaną ujawnione wszystkim zainteresowanym stronom, którym zapewniona zostanie możliwość przedstawienia swojego stanowiska na piśmie oraz możliwość złożenia wniosku o przesłuchanie. Ich uwagi zostaną przeanalizowane oraz, o ile będą uzasadnione, zostaną wzięte pod uwagę przed dokonaniem jakichkolwiek ostatecznych ustaleń. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia ceł wyrównawczych dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy nakładaniu wszelkiego ostatecznego cła,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz sztab i prętów ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż gięte na zimno lub wykończone na zimno, innych niż sztaby i pręty o okrągłym przekroju poprzecznym o średnicy nie mniejszej niż 80 mm, obecnie objętych kodami CN 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 oraz 7222 20 89 i pochodzących z Indii.

2. Stawka tymczasowego cła wyrównawczego, stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ocleniem, produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa, jest następująca:

Przedsiębiorstwo:	Cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Chandan Steel Ltd, Bombaj, Maharashtra	3,4	AXXX
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Bombaj, Maharashtra	3,3	AXXX
Precision Metals, Bombaj, Maharashtra	3,3	AXXX
Hindustan Inox Ltd., Bombaj, Maharashtra	3,3	AXXX

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2010 r.

Przedsiębiorstwo:	Cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd, Bombaj, Maharashtra	3,3	AXXX
Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane, Maharashtra	4,3	AXXX
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	4,0	AXXX
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	4,3	AXXX

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Nie naruszając przepisów art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Zgodnie z art. 31 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres czterech miesięcy.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

**Indyjscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą
Dodatkowy kod TARIC AXXX**

Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość
Ambica Steel Ltd	Nowe Delhi
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd	Navi-Bombaj
Chase Bright Steel Ltd	Navi-Bombaj
D.H. Exports Pvt. Ltd	Bombaj
Facor Steels Ltd	Nagpur
Global smelters Ltd	Kanpur
Indian Steel Works Ltd	Navi-Bombaj
Jyoti Steel Industries Ltd	Bombaj
Laxcon Steels Ltd	Ahmadabad
Meltroll Engineering Pvt. Ltd	Bombaj
Mukand Ltd	Thane
Nevatia Steel & Alloys Pvt. Ltd	Bombaj
Panchmahal Steel Ltd	Kalol
Raajratna Metal Industries Ltd	Ahmadabad
Rimjhim Ispat Ltd	Kanpur
Sindia Steels Ltd	Bombaj
SKM Steels Ltd	Bombaj
Parekh Bright Bars Pvt. Ltd	Thane
Shah Alloys Ltd	Gandhinagar